

der skulde raades Bod, istedetfor at lede til Opnaaelsen af det tilsigtede Formaal. Vel vilde den omhandlede Forholdsregel give endeel Leilighed til en Fortjeneste, som de ellers ikke vilde kunne have, men paa den anden Side vilde derved tilintetgjøres Forhold, hvis Ophevelse maatte i sin store Udstrækning stille Andre ved deres stadige Erhverv, saa at, hvad der vandtes for Hine, kom til at gaae ud over Disse. Dette vilde navnlig komme til at gjælde med Hensyn til det store Antal Svende og Arbeidere, som nu finde deres stadige Udkomme i Mesteres og Fabrikanters Tjeneste, der ere istand til at beskæftige Mange, da det kan forudsees som en naturlig Følge af den Afgang, der indrømmedes Enhver til at ernære sig paa den omhandlede Raade, at derved vilde foraarsages en saadan Formindskelse i vedkommende Mesteres og Fabrikanters Virksomhed, at de ikke kunde vedblive at beskæftige de Svende og Arbeidere, som de hidtil have havt, og, medens den nysmeldte Omstændighed maatte stille navnlig et stort Antal Svende ved deres tidligere stadige Erhverv, vilde den i et saa stort Omfang aabne Concurrence medføre, at de ikke, ved at gjøre Brug af den givne Tilladelse, kunde forstaae sig Udkomme, hvorved det ikke maa oversees, at Mange vilde være blottede for de i sig selv ringe Pengemidler, som behøvedes for at kunne paabegynde den mere selvstændige Virksomhed, som derhos rimeligvis først vilde være kommen igang, naar den midlertidigt givne Tilladelse var nærved at ophøre. Det Samme vilde gjælde med Hensyn til Concurrencen blandt dem, hvis Fordeel den omhandlede Foranstaltning skulde

fremme, og isærdeleshed maatte man frygte for, at, naar dette blev iværksat, vilde det benyttes af Folk, som vilde, havde jeg nær sagt, aagre med disse Arbeidernes Kræfter, til under en saadan almindelig Concurrence at lade Andre arbejde for sig under Vilkaar, som vare ringere end de, de nu kunne opnaae. I Henshold til alt det saaledes Udviklede har Magistraten troet, at den Hjelpe, som det vilde være for den arbejdende Klasse, naar en saadan Tilladelse som den nævnte blev givet, uden at hele Forholdet blev ordnet ved Lov, vilde i Nødens Tid være aldeles utilstrækkelig. Hvad endelig angaaer Spørgsmaalet om Betalingen for Arbeidet, hvorom Ministeriet ogsaa havde forlangt Oplysning af Magistraten, for derefter at bedømme, hvorvidt Arbeidspriserne vare stegne saaledes, at derved de høie Priser paa Nødvendighedsartikler noget bleve udjævnedes, saa har Magistraten oplyst, at Ugelønnen for de Svende, der have Kost og Logis hos Mesterne, ikke er bleven forhøjet, og derom er jeg ogsaa overbevist; derimod er Arbeidslønnen stegen i Murer- og Tømmerlauget, navnlig i det sidste, saa at en Tømmervend i Gjennemsnit kan fortjene 380—400 Rd. om Aaret. Ved Murerlauget, Tobaksbinderlauget og Smedelauget og flere andre er der ogsaa indtraadt Forhøjelse i Betalingen; derimod er der tre Laug, hvis Oldermænd have meddeelt, at Forholdene ere trykkende, nemlig Skræder-, Skomager- og Løjmagerlauget. Daglønnen for den egentlige Arbeiderklasse, for Sjouearbejde, er som bekjendt stegen meget betydeligt og langt betydeligere end Svendelønnen.